

գործածենք այն գործունեայ և ամենածախ տարրը՝ որ մեզմէ ծածկուած էր ու մենք մեզմէ գտանք. կրակ տանք այն անպէտ դաշտերուն և հին անտառներուն՝ որ արդէն կէս մը սպառած են. ինչ որ կրակը չկրնար եղանել՝ մենք զայն երկաթով եղանենք. և ահա փոխանակ պրտուի և նունու ֆիարի՝ ուսկից արջնագորտը իր թօյնը կ'առնուր՝ կը տեսնենք որ հրանունկը, առուցոր և քաղցը ու առողջարար իրոտերը կը ծլին, կը բազմանան. կենդանեաց հօտեր կը խայտան այն երթեմն անկոխելի երկրին վրայ, որոնք հոն առատ մնունդ մը և մշտանորոգ ճարակ մը կը գտնեն, կը բազմանան՝ դարձեալ բազմոնալու համար. ծառայեցընենք մեզի այս նոր օգնականներն մեր սկսած գործը լմինցունելու համար. թողեզը լուծի տակ մտած իր ուժովը և ծանրութեամբն հերկէ զերկիրս, որ մշակութեամբ վերածնանի. վերջապէս նոր բնութիւն մը մեր ձեռքէն ելլէ:

Ազ Տէր ամենակալ, քու միայն ներկայութիւնդ հաստատ կը բռնէ զբընութիւնն, ու կը պահէ տիեզերիս օրինաց դաշնուորութիւնը. դու որ յեթերական անշարժ գահչոյից կը տեսնես ոտքիդ տակը ամէն երկնային գնտերուն հոլովին առանց զարնուելու իրարու հետ և առանց խառնակութեան. դու որ հանգստեան ծոցէն ամէն վայրկեան անոնց անհուն շարժմունքը կը վերանորոգես, և միայնակ կը կառավարես խորին խաղաղութեամբ այս անբաւ երկինքս և տշխարհները, տուր, տուր խաղաղութիւն այս խոռված երկրիս, լսեցուր կրից աղմկայոյզ աղաղակը, լսեցուր աստուածային ձայնդ՝ որպէս զի մինչեւ խպառ դադրին անմիաբանութիւնն ու պատերազմը գոռոզաբար շառաչելէն: Իստուած բարութեանց և արարիչ բռնըրից, քու հայրական հայեցուածքդ արարչութեան ամէն արարածները կ'ընդգրկեն, բայց մարդս քու արարածոցդ ընտիրն է. քու անմահական լուսոյդ մէկ ձառագայթովը լուսաւորած ես անոր հոգին. քու սիրոյդ հարուածովը

թափանցելով իր սիրտը՝ լեցուր զայն քու բարութիւններովդ. այս աստուածային զգացումը ամէն տեղ սփռուելով թշնամի բնաւորութիւններն հաշտեցընէ. այնուհետեւ մարդ մարդէ ալ զվախեր, և մարդասպան երկաթն ալ անոր ձեռքը չզիներ. պատերազմի ամենածախ հուրը՝ ծննդոց աղբիւրն ալ ցամաքեցըներ. մարդկային ազգը՝ որ հիմա տկարացած, կրծատած, և ծաղիկ հասակին մէջ հնձուած է, նորէն բողքովէ և անթիւ աձէ բազմանայ. բնութիւնն ալ՝ որ հիմա դառն աղիտիւք ծանրաթեանած, անարգատաւորած ու երեսի վրայ թողուած է, ասկէ վերջի իր հին պողաբերութեամբը նոր կեանք մը առնու. մենք ալ, ով լուսուած բարութեանց, մենք ալ անոր կ'օգնենք, կը մշակենք ու անդադար կը պահպանէնք զայն, որպէս զի ամէն վայրկեան քեզի երախտազիտութեան և զարմացման նորանոր գոհութիւններ մատուցանենք:

Մալեզիոյ Լենկանի բազարութիւնը :

Լենկանի կառավարութիւնը հոլանտացւոց ձեռքն է, որն որ թէպէտզարմանալի շահաւետութիւն մը չունի, սակայն պղտի թագաւորութիւն մը կը կազմէ, ուսկից կը կախուին Պիենդանկ և քանի մը մանր մունր կզզիներ: Լենկանի սուլքանը բնիկ իշխանի մը պարգևէ եց լալաքքա թերակղզւոյն վրայի Շօհօր և Պալանկի թագաւորութիւնները. իսկ Պանիօնկ-բինանկ կզզիեակն ալ Պադաւիոյ տերութեան տօւաւ պըզափի տուրքը մը պահանջնելով անկէ: Լոյսետքի կզզւոյս մէջ հաստատուած է հոլանտացւոց վաճառականութեան կեղրոնը, որն որ թէպէտ ազատ է բողընվին, բայց ի վերայ այսր ամենայինի Պիենկաբորի վաճառաշահութեանը հետը բաղդատուիր: Պանիօնկ-բինանկ կըզ-

Բնիկ Մալեցի:

զեակը՝ Պինդանկի մօտ է և տարածութիւնն է զրեթէ տասը փարսախ երկայնութիւն և ութ ալլայնութիւն. շատ անտառներ կան մէջը, որոնք Ծինացիք կը մշակեն :

Պանգս կղզին:

Առաջարայի արևելեան կողմը կ'իջնայ Պանգա կղզին և անկէ ծովային ջրանցքով մը կը բաժնուի, որ Պանգայի նեղուց կ'ըսուի : Ի՞սկ կղզւոյս ափունքը

անբնակ է, որովհետեւ բնակիչները՝ Ո՞լեցւոց արշաւանքէն վախնալով, կղզւոյն ներսերը բնակած են : Ո՞ինզու կամ Ո՞ինդօք գլխաւոր քաղաքը՝ մէկ փարսախ տարածութիւն ունի . բնակիչներուն կէսը Ծինացի և կէսն ալ Ո՞լեցի և հիմա 30,000^b կը հասնին : Վոլոնկ և Վուպի անագի հանքերու մէջ 3,000^c մինչև 4,000 Ծինացիք կ'աշխատին, որոնք ան աշխատութեան դժնդակութեանը համեմատ շատ առողջ են մարմնով :

Այս կղզւոյս երկրաբանական կազմութիւնը նախնական ժայռերէ է, մեծագոյն լեռները կունիթ կը բովանդակեն, իսկ պղտիկները՝ երկաթի բաղադրութեամբ կարմիր քարեր։ Այս լեռներուս մէջ տեղն է որ կը գտուին անագի հանքերը։ Պանդայի մէջ բանած հանքերը միայն հիւսիսային արևմտեան կողմն էն, թէպէտ հաւանական է որ կղզւոյն միւս կողմերն ալ գտնուին։ Հանք մը գտնելէն ետեւ անոր հողը կ'առնեն կը լուան, դիւրին ըլլալով իրենց այս գործողութիւնը, ինչու որ առուակներուն թիւը շատ է կղզւոյս մէջ։ Աշխատաւորք արևուն տաքութենէն չնեղուելու համար գիշերները միայն կը ձուլեն անագը, և ան ալ տարին մէկ անգամ. գիշերուան մը մէջ 6,000 լիտր ծանրութեամբ անսագ կը հալեցընեն, որոնք վերջէն գլաններ կը շինեն ամէն մէկը վաթ մնական լիտր Պաղղիոց ծանրութեամբ։

Պանդա գեղեցիկ նաւահանգիստներ ունի, ուսկից վաճառականութեան համար Աիամէն Շաբոն երթալու մէկ հատիկ լաւագոյն համբան՝ իրենն է։

Եւ որովհետեւ իրեն դիրքը անանկ է որ Պոռնեսոյի, Առմադրայի, Շաւայի, Առլիւգաց, Փիլիպպեանց, Աիամի, Անամի կայսրութեան, Չինի և Շաբոնի մէջ տեղը կ'ինայ, Հոլանտացւոց մեծապէս օգտաւէտ կրնայ ըլլալ։

Պիլիբուն կղզին։

Պանդայի մօտ կայ նաև Պիլիթուն կղզին, որուն մէջ ոչ միայն անագի հանքեր կը գտնուին, այլ որ զարմանալին է, նաև պքանչելի երկաթահանքեր։ Անակիշքը քաջասիրտ և յանդուգն են, անոր համար ալ ասպատակութիւններ ընելու հետ են շարունակ։ Հոլանտացւոց հօստեղի փոխարթայն ասոնց առջևն առնելու համար, շատ մը սրարշաւ նաւեր շինել տուաւ, ու մէջը կէս մը տեղացի և կէս մ'ալ երոպացի զինեալ նաւաստիներ դնելով այն ասպատակները զսպելու հետ եղաւ։

Մետէորայք կամ օդերևոյք։

Ութէորա անունը կը տրուի անխրաբար այն ամենայն մարմնոց և երեւութից որ կ'երևան և կը ձեանան երկնքին վրայ. ինչպէս է որոտումը, կայծակը, անձրեւը, ձիւնը, կարկուտը և ծիրանի գօտին։ Այսպէտ և ուրիշ անգամ Իշխանավիպիս էջերուն մէջ խօսած ենք¹, բայց մեր հոս խօսելիքը՝ հրեղէն գունտ ըսուածներուն վրայ է, որոնք յանկարծ կ'երևան մթնոլորտին վերին կողմերը, ուր հորիզոնական դըրքով կը շարժին և անհնարին երագութեամբ մը աներեւոյթ կ'ըլլան, երբեմն առանց ձայնի, երբեմն ալ մեծամեծ ձայթմունքներով, ետևնէն լուսաւոր հետք մը ձգելով որ քանի մը մանրերկրորդ կը տեսէ։ Ամենուն կարծիքը այն է՝ որ ասոնք ալ անկաստղ կամ ասուացուածներուն նման ըլլան, որոնցմէ միայն իրենց մեծութեամբը, լուսոյն փայլմամբը և մէկմէկէ ունեցած հեռաւորութեամբը կը զանազանին։

Ինչուան հիմն երեցած մետէորայից մէջ ամենէն նշանաւորը Առւմանայի արեւեան կողմը երեցածն է, որ չարաւային Ամերիկայի մէջ կ'իյնայ։ 1799ին նոյեմբ. 12ին առաւօտը ժամը երկուքու կիսուն այս երեցած ատեմնուեցաւ։ Հազարի մը չափ գունտեր՝ որոնք ետևէ ետեւ կանոնաւոր ընթացքով մը հիւսիսէն դէպ 'ի հարաւ կ'երթային։ () գը զովէր, երկինքն ալ պարզ։ Այս մետէորայքս սկզբան արեւելքէն 50 աստիճանի չափ դէպ 'ի հարաւ տարածուեցան, կամաց կամաց հորիզոնէն վեր 60 աստիճան բարձրացան, արեւելքան հիւսիսային ուղղութեամբ, և արեւելքան կողմը աղեղներ ձեւացուցին դէպ 'ի հարաւ ծռած, միջօրէական գծին ուղղութիւնը պահելով։ Այս աղեղներէս շատը մինչեւ 40 աստիճան բարձրութիւն ունեցան։ իսկ այլք առ հասարակ 25 կամ 30 աստիճան։ Այս երեւութիւն սկըսելու ատենը երկնքին վրայ լուսնի տը.